

Forchindringer af den nævnte Art jævnlig ville ramme baade Skib og Ladning, er dette dog ikke nødvendigt, men det er anset begrundet i Forholdets Natur, at selv om Forhindringen kun rammer enten Skibet eller Ladningen, maa dog den vedkommende Part være berettiget til at gøre gældende, at han maa være løst fra den Kontrakt, som Landets eller fremmede Staters Myndigheder forhindre ham i at benytte sig af. For at der kan være Tale om en virkelig Forhindring, maa det paagældende Forhold naturligvis ikke have en aldeles forbigaaende Karakter, men Spørgsmaalet herom maa i det enkelte Tilfælde, naar der opstaar Strid, afgøres af Domstolene. — Ifølge den Betragtningssmaade, der ligger til Grund for § 159, tilkommer Retten til at hæve Kontrakten i de omhandlede Tilfælde ikke blot Befragteren af et helt Skib men ogsaa enhver enkelt af flere Befragtere, hvad enten de have befragtet Skibet for visse Dele eller de ere Styfgodsbebrugere, men vel at mærke kun naar Hindringen træffer alt hans Gods. Rammes kun en Del af hans Gods, kan han ikke deraf tage Anledning til at hæve Kontrakten, for sit Vedkommende, i dens Helhed, uden at betale nogen Fragt; om han kan hæve Kontrakten i det hele mod at betale halv Fragt, beror efter §§ 126 og 129 paa, om han er Ene-Befragter eller kan blive enig med samtlige andre Befragtere. Og forsaavidt Kontrakten ikke hæves, maa Befragteren da betale fuld Fragt ikke blot for den Del af Godset, som ikke rammes af Hindringen, men ogsaa for den Del, som rammes af den og som derfor ikke forjendes med Skibet, hvad enten dette Gods nu ikke er bleven indladet eller dette er sket men Godset igen udlosses; — se med Hensyn til Beføstningerne herved § 162. Det er imidlertid billigt, at der, naar saaledes en Del af Godset ikke kan afsendes men Fragt derfor alligevel skal betales, gives Befragteren Ret til at indlade andet Gods i Stedet derfor, naar det kan ske uden at forvolde nogen Ulempe, eller, som det hedder i § 159, naar det lige saa bekendt kan føres paa Skibet og det leveres uden Ophold; det kan tilføjes, at Befragteren naturligvis maa godtgøre Skipperen alle de Omkostninger, der ere forbundne med Indladningen af det nye Gods, dets Stuvning, Garnering osv., saavel som give Erstatning, mindst som for Overliggedage, naar disse overskrives. I denne sidste Henseende gøres der dog i Paragraffen en Forskel imellem, om det er en Enebefragter, hvorom der er Tale, eller der er flere Befragtere. I første Tilfælde kræves det blot, at Befragteren, naar han vil levere andet Gods i Stedet

for det, som ikke kan afsendes, skal anmeldte dette inden Udløbet af Overliggedagene samt derefter levere det uden Ophold, og Skipperen er i saa Fald pligtig at modtage Godset, selv om Overliggedagene overskrives. Er der flere Befragtere, bliver derimod Hensyn at tage ogsaa til dem, og det foreskrives derfor, at Skibet ikke ved Indladning af nyt Gods i Stedet for det, som ikke kan modtages, maa opholdes ud over Overliggedagene, medmindre samtlige Befragtere deri samtykke. Naar der er flere Befragtere, og der gives hver især af dem Ret til at hæve Kontrakten uden Erstatning, naar hans Gods rammes af de ommeldte Hindringer, vilde Skipperen fremdeles kunne blive udsat for at komme til at sejle med en meget lille Ladning og mod en meget ringe Fragt, dersom der ikke blev sat en Grænse for hans Forpligtelse til at opfylde Kontrakten overfor de tilbageblivende Befragtere, som fastholde Kontrakten. Der gives ham derfor i sidste Stykke af § 159 Ret til at hæve den ogsaa for disses Vedkommende, naar den Fragt, han vilde faa for Rejsen, er mindre end Halvdelen af hele det betingede Fragtbøbeløb.

Ligesom det er begrundet i Retsforholdets Natur, som ovenfor bemærket, at Fragtkontrakten maa falde bort, naar Skibet forgaar inden Rejsen begynder, saaledes maa den ophøre at være gældende, naar Skibet paa Rejsen gaar tabt eller erklæres for uistandvætteligt, dog at det følger af Skipperens Stilling overfor Ladningsejerne, se §§ 53 og 57, at han paa bedste Maade bør sørge for Bevarelsen og efter Omstændighederne Salget eller videre Fremsendelse af deres Gods. Her mødes man imidlertid af det Spørgsmaal, om dette, at Kontrakten ikke længere kan gøres gældende, er saaledes at forstaa, at der paa den heller ikke kan bygges noget Krav med Hensyn til den forløbne Tid og den delvise Opfyldelse af Kontrakten i denne Tid, eller om det ikke navnlig af Vortfragteren kan forlanges, at Befragteren skal betale, vel naturligvis ikke den fulde betingede Fragt, men derimod en forholdsmæssig mindre Fragt for den delvise Opfyldelse af Kontrakten, den saakaldte Distance- eller Afstands-Fragt. Om dette Spørgsmaal have Meningerne staaet, og staa vel endnu, meget delte. Medens den engelsk-amerikanske Særet principielt frakender Vortfragteren al Ret til Fragt, naar han ikke fuldfører den aftalte Overførelse af Ladningen til Bestemmelsesstedet, og den belgiske Sølov fra 1879 nærmest har sluttet sig til denne Opfattelse, ligesom den er godkendt i de paa de moderne Kongressmøder vedtagne internationale Konnossements-Formularer,